

Jak se starat o mucholapku podivnou

PÅ™íspÅ›ek pÅ™idal Radek Kastner

[22.11.2008]

AktualizovÁno [22.11.2008]

Stewart McPherson

VÂ SevernÃ- KarolÃ-nÃ- a JiÅ¾nÃ- KarolÃ-nÃ-, na jiÅ¾nÃ-m pobÅ™eÅ¾Ã- USA, roste nejneobvyklejÅ¡Ã- rostlina na svÄ›tÄ› â€“ mucholapka podivnÃj (Dionaea muscipula). Mucholapka podivnÃj je slavnÃj dÃ-ky svÃ© schopnosti lapit hmyz rychle se pohybujÃ-cÃ-mi listy. KaÅ¾dÃ½ list sestÅ¡vÃj ze dvou sklÃ¡pÃ›cÃ-ch lalokÅ“, kterÃ© se rychle zaklapnou, kdyÅ¾ jsou stimulovÃny hmyzem. Past zÅ›tÅ›vÃj zavÅ™enÃj, dokud nenÃ- obÄ›Å¥ mrtvÃj a strÃ¡venÃj a studie ukÃžzaly, Å¾e tento obdivuhodnÃ½ pohyb se mÅ“Å¾e uskuteÄ•nit za mÅ©nÃ› neÅ¾e pÅ™í sekundy. Ten pohyb je tak udivujÃ-cÃ-, Å¾e Charles Darwin popisuje mucholapku podivnou jako âžednu zÂ nejdivuhodnÃjÅ¡ch rostlin na svÄ›tÄ›â€œ.

Mucholapka podivnÃj rostoucÃ- na pÅ™irozenÃ©m stanoviÅ¾ti v USA

FotoÂ©Stewart McPherson

NejstarÅ¡Ã-

zÅ¡íznamy o pozorovÃjnÃ- mucholapky se datujÃ- do 60. a 70. let 18. stoletÃ-, kdy nÃ-kolik pÅ™Ã-rodovÃ›dcÅ“ zaznamenalo rostlinu v pÅ™Ã-rodÃ». Po spatÅ™enÃ- listÅ“ mucholapky, jak dramaticky zaklapnou, se objevila myÅ¡lenka, Å¾e nÃ-terÃ© rostliny mohou bÃ½t adaptovÃny na Å°myslnÃ© chytÃjnÃ- hmyzu jako koÅ™isti. V r. 1760 Arthur Dobbs, guvernÃ©r SevernÃ- KarolÃ-ny popsal Dionaea muscipula jako "mucholapku citlivou" a v r. 1770 John Ellis zaznamenal, Å¾e se listy chovaly jako "miniaturnÃ- past na myÅ¡i" a navrhli, Å¾e "jejÃ- listy âž...mohou mÃ-t nÃ-co spoleÄ•nÃ©ho sÂ vÃ½Å¾ivou, jako stroj na chytÃjnÃ- jÃ-dla".

Ale myÅ¡lenka, Å¾e

by rostlina mohla zabÃ-t a strÃ;jvit Å¾ijÃ-cÃ-tvory odporovala konvenÄ•nÃ-mu porozumÄ•nÃ- Å™Ã;jdu pÅ™Ã-rodnÃ-ho svÃ›ta a setkala se s pochybnostmi. John Ellis si dopisoval s velkÃ½m botanikem Karlem LinnÃ©m a poslal mu nÃ¡kres pasti Dionaea muscipula a poslal mu rostlinnÃ½ materiÃ¡l. LinnÃ© poznamenal, Å¾e myÅ¡lenka hmyzoÅ¾ravÃ© rostliny je smÄ•ÅjnÃ¡ a odporovala bohem danÃ½m pravidlÄ-m pÅ™Ã-rody. S odkazem na Genesis I, 29-30, LinnÃ© odmÃ-tl vzÃ-t na vÃ›domÃ- Ellisovy poznatky a uvedl, Å¾e bÃ-h vytvoÅ™il rostliny pouze jako vÃ½Å¾ivu zvÃ-Å™at a lidÃ-, a Å¾e myÅ¡lenka rostlin, kterÃ© mohou ovlÃ-jdat Å¾ivot zvÃ-Å™at, je rouchÃjnÃ-. LinnÃ© si byl vÃ›dom, Å¾e lepkavÃ© listy rodÃ Drosera a Pinguicula chytajÃ-hmyz (sÃjm oficiÃ¡lnÃ-popsal a pojmenoval oba rody), ale odmÃ-tl myÅ¡lenku, Å¾e by tyto rostliny mÄ•ly mechanismus k Å°myslnÃ©mu chytÃjnÃ-hmyzÃ- koÅ™isti.

KoneÄ•nÃ-v r.

1875 byla masoÅ¾ravÃ¡ povaha nÄ›kterÃ½ch rostlin koneÄ•nÃ-a pÅ™esvÄ›dÄ•ivÃ› ustanovena, kdyÅ¾ Charles Darwin podnikl detailnÃ-a rozsÃ¡hlou studii a jednoduÅ¾e demonstroval, Å¾e nÄ›kterÃ© rostliny majÃ- zÅ™ejmou adaptaci k asimilaci Å¾ivin pÅ™Ã-mo skrz svÃ© listy pomocÃ-ch chytÃjnÃ-hmyzÃ- koÅ™isti. Od tÃ© doby je mucholapka oprÃ¡vnÃ-nÃ-povaÅ¾ovÃ¡na za pravou masoÅ¾ravou rostlinu.

LapacÃ- proces

mucholapky je v podstatÄ› docela jednoduchÃ½. Past funguje tak, Å¾e lÃ¡jkÃ¡ koÅ™ist jasnÃ½mi barvami, a moÅ¾nÃ¡ takÃ© vylouÄ•enÃ½m sladkÃ½m nektarem. Na vnitÅ™nÃ-m povrchu dvou listovÃ½ch lalokÃ- je Å¡est velmi citlivÃ½ch spouÅ¡tÃ-ch chlupÃ-. KdyÅ¾ je hmyz nalÃ¡jkÃ>n pastÃ-a odvÃ¡Å¾Ã-se do lalokÃ-, staÃ•Ã- jen dotknout se jednoho z chlupÃ-, aby spustil past. Po aktivaci se dva laloky rychle zavÅ™ou komplexnÃ-m procesem rychlÃ©ho rÅ-stu bunÃ›k, kterÃ½ jeÅ¡tÄ› nenÃ- Å°oplňÃ› pochopen. KdyÅ¾ je past jednou zavÅ™enÃ¡, stÃ¡jhne se, a tak uvÃ›znÃ- koÅ™ist, dokud nezemÅ™e. Ze Å¾laj na vnitÅ™nÃ-m povrchu lalokÃ- jsou vylouÄ•eny Å¡Ã¥Å¡vy, jimiÅ¾ je pomalu strÃ¡vena a potÃ© se past mÅ-Å¾e znova otevÅ™Ã-t a je pÅ™ipravena chytit dalÅ¡Ã-hmyz.

Pasti mucholapky podivnÃ©

Foto©Stewart McPherson

Mucholapka

podivná, která je komerčně k méně po celém světě po desetiletí, si za dlouhou dobu výstřovala reputaci rostliny obtížnější, pěstovatelné, nebo dokonce nevhodné pro výstovu. Ve skutečnosti to není rostlina obtížnější na výstavě, ale výstava je splněno velmi dle části základních požadavků.

Jedná-m z

nejdále částečně výstřely květináře s mucholapkou permanentní substrátu v 1 cm výšky, například na tříčku nebo v misce, kam málo vody pravidelně doplnována v průběhu výstavy se zlepšuje. Je dle částečně, aby vodná hladina v misce byla několik centimetrů pod vrcholem květináře, protože mucholapka nesnáší suchou substrátu, která málo vody absorbuje a způsobuje uschnutí rostliny. Takto je dále částečně, aby substrát pro mucholapku kompletně nevyschnul, protože toto takto může být zaviněno - takže je třeba neustále opatrnost, aby byla vlhkost výšky správná.

Kolonie

překrásných mucholapek v USA, výstavy stojí často na počátku společně s rodinami stanovitě

Foto©Stewart McPherson

Takto je dle částečně

bráť ohled na typ vody pouze vaný pro založení mucholapky. Jako výstřely masořavých rostlin, mucholapka je velmi citlivá na nebezpečnosti ve vodě, protože v přirozeném prostředí rostlina přijímá pouze výstřely dešťovou vodu, která postrádá živiny a minerálná látky. Chlorovaná voda z kohoutkové výstřely může je pro mucholapku a ostatní masořavé rostliny obvykle toxickou, protože obsahuje chemikálie, které mohou zničit delikátní kořenový systém rostlin. Dále tomu nemá význam pouze voda, protože může způsobit úhyn rostlin. Můsto toho by měla mucholapka, i ostatní masořavé rostliny, založit pouze dešťovou vodou, která neobsahuje chemikálie a je blízká vodě, kterou rostlina přijímá v přírodní výstavě. Dešťová voda by měla být sbírána například do sudu, nebo z jezera napojeného na okapy domu. Nasbíraná voda by pak měla být uchována a použita k založení mucholapky podle pokynů.

Mucholapky jsou

také velmi citlivé na typ substrátu, ve kterém rostou. Podobně jako většina masožravých rostlin, mucholapka podivná se vyvinula v masožravou v habitatu, kde je nedostatek živin a minerálů - chudá výžava. Proto tato rostlina potřebuje kyselé substráty, které postrádají většinu živin a mohou být pouze v poměru 2:1:1. V závislosti na substrátu relativně chudá na živiny a vhodná kyselost, která bude pro mucholapku perfektní. Jako většina masožravých rostlin, i mucholapka zeměmě z dle vodu půzeměry živin v substrátu, je-li půstovina v báze náměstí substrátu pro pokrov rostliny. Ze stejného dle vodu mohou smrt - mucholapky skončit v hnojení - a je obecně doporučováno nepoužívat židnou hnojivo, protože rostlina zásaditě výživiny které potřebuje pomocí chytinu - hmyzu - kožíšků.

A

Protože

mucholapka pochází z měrného podnebného pásu, je původně soběstačná, kolikaméně dormuje v průběhu studeného zimního období, když měřírození je dležitá mucholapce poskytnout studené období, takže rostlina mohou upadnout do dormance. Když není poskytnuta perioda dormance, rostlina bude slabá a mohou i zemětřít, protože dormance je dležitou součástí rostového cyklu rostliny. V tropickém zeměpisném pásmu bývá dormance dosaženo uměle vytvořenými mucholapky do lednice na třetím až čtvrtém měsíci. V průběhu této zimního období chladného období rostlina původně růst a původně do dormance, viz D'Amato (1998), Slack (1979, 1986) a Rice (2006). Po vydání z lednice se růst obnoví s novou silou a mucholapka pokvetí. Původní rostliny na dormanci je dležitá nechat substrát vyschnout, takže po uměle vytvořeném do lednice není vhodné zaplavovat, což mohou způsobit uhnutí rostliny.

Posledně - větší

původní rostovina - mucholapky je, že musíte vztah na vědomí, že tato rostlina potřebuje silnou sluneční světlo, aby mohla růst zdravě. K dosažení nejlepšího výsledku by mohla mucholapka být v půstovině na silném, nejvíce původním slunci a obecně pláště, že v zimě jasného dne je slunce, tedy barevného, a bujný, budou rostliny růst. Mucholapky, které nejsou půstovinou na silném slunci, budou produkovat dlouhá, oslabená, vytážená zelená listy a mohou původně padnout i zemětřít. Ale na původním slunci vytvářejí typické forma mucholapky původní ekránsná založená listy s jasného až erveného zbarvení na vnitřní straně pasty. Zajímavé je, že rychlost, s níž se pohybují pasti rostlin, je také propojena s intenzitou slunečního světla, jemuž je rostlina vystavena a rostliny rostoucí na původním slunci produkují pasti, které jsou o pozici vzhledem k rychlejšímu, než jedinci, kteří rostou na zastíněném místě.

Pokud je

respektováno to, co pán základních požadavků, mucholapky porostou zdravě a bujně. Každá rostlina má životní cyklus, který u zdravého vývoje jedince mohou dosáhnout až 15 cm celkové délky. Původní rostlina je línková opakovaně dráždit

pasti a pozorovat Čož se asni v sobě, jenomže mohou se pohybovat, původním rostlinám by si mohly uvítat, že toto vytrvale pravidelně, celkově stále rostlin se pravidelně podobně zpomalují. Mucholapky nepotřebují báze květů k růstu. Kořeny jsou samy a zároveň tak významně udržují rostliny, které potřebují. Díky tomu je důležité nekřímit rostliny masem nebo lidskou žinu, což způsobuje uhnutí listů a způsobuje rostliny.

Každá rok

mucholapka produkuje jeden nebo dvě květenství, z nichž každá nese až 40 bázíček květů. Květy mucholapky se skladají z pěti bázíček okvětních laloků, a každá dívka obsahuje květní lalok s jednou žlázkou. Mucholapky mají opyleny vlastními pylami a semena mají báze květů vysetu rovnou, nebo uchována po několika letech. Semena klády snadno na stejném substrátu, které se doporučuje pro dospívání rostliny, a semenáky dosahují dospívlosti zhruba ve 3 až 6 letech.

Kultivar 'Sawtooth'

Foto © Stewart McPherson

V současnosti doba

bylo vyprodukované a u ICPS registrováno mnoho druhů rostlin kultivarů. Jedná se o nejatraktivnější a nejprodávanější kultivar "Claytons Red", který produkuje efektní listy a květy. Další typy produkují olistění, které je charakteristické pro "sawtooth" se zoubkami a typickou formou, postrádají totiž dluhou, do sebe zapadající trnovitou vlnu. Kultivar nazvaný "sawtooth" se liší od typických form, postrádá totiž dluhou, do sebe zapadající trnovitou vlnu, která je pro druh Dionaea muscipula typická.

I když jsou

mucholapky domovem v Severní Karolíně a Jižní Karolíně, byla nalezena i populace třetího rostlin na severní Floridě, poblíž jejího hlavního města Tallahassee. Zatímco se dříve myslelo, že floridská populace mucholapky podivně tam mohla být zanesena přirozeným transportem semen západními ptáky, dnes je jisté, že tato populace byla na Floridě vysazena přirozeně 30 lety. Mucholapka byla také zaznamenána, jak bujně roste podél dálnic v amerických státech podél pobřeží Mexického zálivu a přestože není invazivní, je to plodná rostlina a nepřirozeně populace mohou velice rychle růst co do velikosti, i počtu.

Přirozeně

přirozeně mucholapek v Severní Karolíně a Jižní Karolíně bylo bohužel velmi zničeno báhem posledních 100 let a dnes máme být tato obdivuhodná rostlina vidět jen na zlomku původního rozšíření. Je mnoho ochranných strategií, které mají zajistit přirozené vývoj a stanovit strategii, aby se zachovaly a do budoucna. Jednou z velmi úspěšných strategií je vybudování ohromné banky půstovaných rostlin, aby se zajistilo, že se neztratí přirozená diverzita mucholapek. Toto je důležité pro přirozené populace, které se mohou v budoucnosti uskutečnit. Jedna z nejznámějších je Markem Haslettem. Sběrka se skladá z všechny nejméně 1500 rostlin zahrnujících všechny známé barevné klonů mucholapky a obsahuje prakticky všechny známé barevné a velikostní variety.

Snad se zvÄ›tÄ¡ujÄ·cÄ·m se povÄ›domÄ· o tÄ©to pozoruhodnÄ© rostlinÄ· mÄ¬Å¾e mucholapka bÄ½t chrÄ¡jnÄ·na v pÄ™Å·rodÄ· a pÄ›stovÄ¡na s radostÄ·. HodnÄ· Ä¡itÄ›stÄ· pÄ™i pÄ›stovÄ¡nÄ· tÄ©to fascinujÄ·cÄ· masoÅ¾ravÄ© rostliny.

ÄŒÄ¡st britskÃ© nÄ¡rodnÃ· sbÄ·rky mucholapky podivnÃ©

FotoÂ©Stewart McPherson

Mucholapku
podivnou lze zÃ¡skat z nÄ¡sledujÄ·cÄ·ch zdrojÄ·:

Â

Hewitt-Cooper
Carnivorous Plants (specializovanÃ©)
zahradnictvÄ· zamÄ›Å™enÃ© na rod Drosera

The Homestead,
Glastonbury Road, West Pennard, Somerset, BA6 8NN, UK

Web:
www.hccarnivorousplants.co.uk

Hampshire
Carnivorous Plants

Ya Mayla,
Allington Lane, West End, Southampton, SO30 3HQ, UK

Web:
www.hantsflytrap.com

P&J Carnivorous Plants

The Hayden,
Brampton Lane, Madley, Hereford, HR2 9LX, UK

Web:
www.pj-plants.co.uk

Sarracenia Nurseries

37 Stanley Park
Road, Carshalton, Surrey, SM5 3 HT, UK

Web:
www.sarracenia.co.uk

Shropshire Sarracenias

5 Field Close,
Malinslee, Telford, Shropshire, TF4 2EH, UK

Web:
www.carnivorousplants.uk.com

Použitá literatura:

D'Amato, P.
1998. The Savage Garden: Cultivating Carnivorous Plants. Berkeley, CA: Ten Speed Press.

Rice, B. 2006.
Growing Carnivorous Plants. Portland, OR: Timber Press.

Slack, A. 1979.
Carnivorous Plants. London, England: Ebury Press.

Slack, A. 1986.
Insect Eating Plants and How to Grow Them. London, England: Alpha Books.

T: Pavla Vacková